

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVI бр. 150 (1443) Търново, четвъртък, 15 декември 1960 г. Цена 20 ст.

ДО КРАЯ НА ГОДИНАТА ОСТАВАТ 16 ДНИ

ДАЛ ЛИ СИ ДУМА — ИЗПЪЛНИ Я! ПОДГОТВИ СЕ ЗА НОВИ УСПЕХИ ПРЕЗ 1961 ГОДИНА!

С поглед напред

Тази година пред колектива от свилоочната фабрика „Васил Коларов“ — Търново беше поставена отговорна задача — да произведе само висококачествена копринена прежда, 70 на сто от която да бъде изпратена на капиталистическия пазар.

В резултат на разгорялото съревнование между отделните работници и смените и добрата разяснителна работа бяха постигнати значителни успехи. 18 дни предсрочно, колективът изпълни производствения план по обем и до края на декември ще даде надпланова продукция за 850,000 лева.

Запазена е честта на фабричната марка. Досега не е получена нито една рекламация

С ТВЪРДА СЪТЪПКА КЪМ НОВИЯ ПЛАН

(Беседа с директора на Градския промкомбинат — Свищов Иван ТОМЕРОВ)

ВЪПРОС: Изпълнява ли се обещанието за надпланова продукция през 1960 година?

ОТГОВОР: Колективът на нашия промкомбинат предсрочно изпълни обещанието си за 5,500,000 лева надпланова продукция и до 30 ноември отчетоме продукция за 6 милиона лева. Сега усилията на работниците от всички цехове са насочени към достигане на 7 милиона лева надпланова производство. Работим с неотслабващо темпо, със стегната трудова дисциплина и стремеж за по-добри успехи.

ВЪПРОС: Ще посрещнете ли

новата производствена година в пълна готовност?

ОТГОВОР: Да, Досегащите ни успехи дават увереност за нови по-високи постижения. Проектно-планът на всички цехове в промкомбината отрано бе подготвен от административното ръководство, партийното бюро и профкомитета, като имаме предвид писмените и усните предложения на работниците и възможностите на трудовия колектив. Групите в цеховете го обсъдиха и очакваме утвърждаването му за да почнем от първия ден на новата година ритмична работа.

Решили сме назад да не се връщаме — производството на комбината да се разраства. Затова проверихме състоянието на машинния парк и взехме бързи мерки. Какъвто и да е планът за първото тримесечие на 1961 г. може да заявим, че материалите за него са обезпечени, а желание, сили и ентузиазъм у работниците няма достатъчно. Идната година ще започнем с голям размах в производството.

В дълбокообработващ цех започнахме производството на 250 леки вили от талашитови плоскости. За тях имаме вече първите заявки и през цялата година ще произвеждаме тези подвижни талашитови вили от слобяеми плоскости за летищата. За направата им ще използваме отпадъците от чалов, тополов и липов материал, малко парен бук и отпадъците от себлото на конопа. Производството на талашитовите плоскости ще удвоим. Пред-

вяните спектакли.

Сериозен недостатък е това, че на самодейните сцени намират място песни със съмнителни художествени достойнства и замъглена идеяност. Песни, като „Под чехъл“, „Бюро за женитба“, „Зла свекърва“, „Бременният мъж“, „Край мътния поток“ и др., не възпитават нашият зритель и не осмислят културния отход на трудовите хора. Въпросът с правилния подбор на репертоара е от изключително значение за идейно насочената и художествено-възпитателната дейност на колективите. Наред със съвременната българска песен, отразяваща героизма на нашето време в строителството на социализма, на нашата самодейна сцена трябва да се поставят и светски песни, както и песни от нашето драматическо наследство.

Някои от спектаклите на театралните състави преминават на ниско художествено равнище. Много колективи се хвалят, че са успели да подготвят по пет-шест песни през годината. Дори някои читалищни ръководства насърчават ръководителите към това. Тук за сметка на количеството значително спада художественото изпълнение и идейното звучене на спектаклите. А такива представления не въздействат, не възпитават. За да се оползотвори възторженият труд на актьорите, необходимо е добре подготвените спектакли да бъдат представени и в други селища. В тази насока като постоянна форма се утвърждават взаимните гостувания на колективите. Добре е замислено в селата на Върбовска община, които в работни дни си правят за работа през есенно-зимния сезон отразяват бъдещите си взаимни гостувания и другарски срещи. Такива гостувания са полезни. Колективът на гр. Павликени посети над 16 селища с пиесата „Камък в блатото“.

Необходимо е читалищните ръководства, местните комитети на Отечествения фронт, под ръководството на общинските комитети на БКП да оказват всеотпадна помощ за организационна и идейно-направителна работа на самодейните театрални колективи и за въвеждане на планова дейност сред тях. Самодейните колективи трябва да поддържат постоянна и тясна връзка с методическия кабинет при отдела „Просвета и култура“ както във връзка с репертоарната насоченост, така и през репетиционния период на пиесата.

Колкото и да е важно, не трябва да се забравя, че колективите да поднасят високо художествени спектакли, въвеждайки стратно за комунистическата правда, за новия човек — строител на социализма и комунизма, спектакли, които да мобилизират силите на нашия народ за все по-големи трудови дела и да създават приятна и полезна почивка през тази есенно-зимни вечери.

ИЗТОЧНИЦИ НА МЪДРОСТ И ВДЪХНОВЕНИЕ

В защита на светото дело на мира

Този документ има наистина историческо значение. В него приятелите на мира във всички страни, към каквито и възгледи да са се придържали, ще намерят водноосноващи думи за своите действия в защита на светлото дело на мира. В конкретните думи на Заявлението са набелязани пътищата на борбата на народите за предотвратяването на заплахата от нова война.

В Заявлението на съвещанието на представители на комунистическите и работническите партии се говори, че борбата против опасността от нова световна война трябва да се разгръща сега, без да се чака времето, когато започнат да падат атомните бомби.

Да се борим за мир днес — значи да сме най-бдителни, зорко да следим провокациите на подпалвачите на войната, непрекъснато да засилваме активните действия на масите в защита на мира. Съветските привърженици на мира ще направят всичко зависещо от тях, за да попречат да избухне пожара на нова война.

Михаил КОТОВ

отговорен секретар на Съветския комитет за защита на мира

ИСТОРИЧЕСКИ ДОКУМЕНТ

Прочетох Заявлението на съвещанието на комунистическите и работническите партии. За мен то е важен исторически документ.

От 14 годишна възраст съм работник. Не съм забравил как бившите фабриканти експлоатираха детския и юношеския ми труд. За минимално възнаграждение трябваше да работя по 14-15 часа. Единствена Българската комунистическа партия въставаше против капиталистите, бореше се за интересите на трудещите се.

С израстването ми като работник, аз жадно погълтах идеите на социализма и комунизма. Станах член на РМС, и по-сетне на БКП. Сега на-

шата Родина е свободна. Под ръководството на БКП ние, работниците и трудещите се селяни, творим блага, градим нашето щастие в мирен творчески труд.

Заявлението на Московското съвещание отразява най-живите интереси на работниците от цял свят. Сплотеността на комунистическите партии върху основата на марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм радва всички ни. Тя е залог за нови победи на световното комунистическо и работническо движение в борбата му за светлото, бъдеще на цялото човечество.

Нашият принос в това велико дело е да осигуряваме предсрочно изпълнение и изпълнение на социалистическите си задължения, да претворяме в живо дело програмата на нашата родна Българска комунистическа партия.

В. Г. БАНОВ

партийн секретар при ТКП „Автообекта“ — гр. Лясковец

Заявлението дело на колективния ум

Пред животновъдите и работещите в странните предприятия на ТКЗС „Първи май“ — с. Обединение в един от стопанските дворове се състоя събрание за разглеждане Заявлението на представители на комунистическите и работническите партии. За неговото значение говори Йордан Колев, за местния секретар на Общинския партийен комитет.

Той изтъкна, че социализмът е вече световна система и жива материална сила, действа обхващащо на всички желани мир и дружба между народите. Колективният ум на участниците в Московското съвещание много трезво отчита международното положение и посочва средствата да се предотврати една нова война. Заявлението вдъхва увереност в силите на демократичните държави и неминуемата победа на социализма в целия свят.

Таква чувства възбуждаха участниците на събранието. За това те с радост говориха за неговият програман характер. Заявлението на Московското съвещание ще се разгледа и пред кооператорите в другите стопански дворове, за да стане то достояние на всички трудещи се.

И. Карандалиев, дописник

За по-голям подем на творческата мисъл

Вчера след обед в салона на новата поща в Търново се състоя среща с най-изтъкнатите рационализаторски бригади, бореци се за знанието „Първенец рационализаторска бригада“ (колектив), организирана от Окръжния народен съвет и Окръжния съвет на профсъюзите.

Началникът на управление по промишлеността Димитър Койнаков направи доклад за работата и предстоящите задачи на комплексните рационализаторски бригади в Търновски окръг.

Другарят Койнаков изтъкна непрекъснатия подем на рационализаторската дейност в окръга. Същевременно той посочи, че все още движението за изграждане на комплексните рационализаторски бригади, най-добра форма на работа за включване на повече рационализатори и изобретатели за разкриване на резервите в предприятията и даване на правилно техническо разрешаване на тесните места в производството, не е обхванало по-голяма част от работниците, техниците, инженерите.

Изказаха се другари Любомир Кръстев — от ДИП „Металургия“ Г. Оряховица,

ЗАВЪРШИХА ГОДИНАТА

Тази година реконструкцията на маслодобивното предприятие „Победа“ в Павликени даде възможност на работническия колектив да преработи повече суровина. На 12 декември работниците рапортуваха, че годишният план е изпълнен 101.4 на сто.

Вдъхновени от историческите документи на Съвещанието на представители на комуни-

стеските и работническите партии в Москва, работниците ще дадат надпланова продукция за 500,000 лева. За осъществяване на това смело решение всички работници работят с устрем и всеки ден го си постижения. А всичко това е хубава предпоставка за ритмичното изпълнение на плана за 1961 година.

Ат. Паскалев

Строенят на новия завод за ламелен паркет в местността „Дълга лъка“ край Търново напредва.

Снимка: М. Николов

ОТ МОНТАЖНИЦИТЕ ЗАВИСИ

Почти половин година измина от деня, в който цехът за траверси при новостройния се в Свищов завод за стоманобетонни изделия, трябваше да влезе в експлоатация. Трудностите бяха много. Първият срок не се спазва, но вече в края на годината поне трябваше да се направи всичко необходимо и да се завърши окончателно монтажът.

Картината засега съвсем не е оптимистична, макар че строителите вече завършват по следните машини, а монтажниците са достатъчно на брой. Според техническия ръководител на обекта Б. Страхилков, строителите до края на декември ще привършат напълно своята работа, но монтажниците... едва ли.

Пропарките, които се монтират от няколко месеца, още не са готови, защото няма болтове. Изобщо тук все по-често казват „няма“. Няма още стонната преса, релси, транспортър. Инвеститорът цялото не е осигурил и машините за лабораторията. При това положение монтажниците обаче напразно се самоуспокояват и работят бавно. Това бавно темпо не се е паршуило и след като най-после, преди седмица-

две, дойде ръководител по монтажа.

Забавянето особено тревожи директора на завода др. Качев. Той и работниците от полигона за отлитане на канализационни тръби, външобетонни панели и други елементи цялото лято с надежда очакваха, че поне бетоновият възел ще започне да приготвя бетон и да ги подпомогне, но и това не стана. Нещо повече. Огорчение то е голямо, защото на възела от десетина дни започна демонтаж на лошо поставените през лятото машини — течни, серпантинни, а и паропровода ще трябва да поправят.

Неотдавна дошъл на строежа проектантът Панов от „Заводпроект“ прегледал плановете и казал тежката си дума, защото явно било, че има грешка — това е идеен проект, предназначен за обект в Стара Загора. Понеже нито ръководителят на монтажните работи на бетоновия възел П. Сапунов, нито друг от монтажния район се е вгледал достатъчно внимателно и творчески в плановете, грешката е поставяне на техниките и серпантините била заимствана от друга. Сега монтажниците П. Христов, М. Цветанов и Н. Тодоров развалят всичко. Старат се част от ламарината да оползотворят, но никой не може да възвърне изгубеното време. Загубите още никой не е изчислявал, но те са очевидни. Но никой не е потърсвал отговорност, защото така слепешката са монтирала и не са разменили местата на машините дали ще съответствуват на технологията.

Сега оборудването на цеха за траверси с машини, довършването на паропроводите и изолацията им, е основна задача и монтажният район в Г. Оряховица и инвеститорите не забавно трябва да вземат бързи мерки и не само да усвоят останалите 200,000 лева за монтажните работи, но да предадат пред Нова година цеха и бетоновия възел готови да започнат производството.

Заводът през новата година има напреднал план, монтажниците не бива да бъдат отново причина за забавянето на първата продукция — ж. п. траверси.

Н. ПЕТРОВ

А. ГРОЗДАНОВА
наш спец. кореспондент

Обузданите пороци

От незапомненна времена „Сазлъ — дере“ правеше големи пакости на безбровени. Завалят ли дъждове, от долове, и вадят под високия масив на „Алагонне“ се втурваха лудо разпелени води. „Сазлъ-дере“ ги събираше в дълбоко си корито и с десеторно параснада сила водите се втурваха из равнината, полавляйки всичко пред себе си, понесли в мътните си талази пясък и камъни.

Трябвало да се обуздае този пакостник! — често казваха кооператорите от Беброво. — Не поразил, а полезна работа трябва да върши! Стига е беснял! Достатъчно плод на бълбита той в земята!

В един зимен ден на 1959 година, по решение на управителния съвет на стопанство-

то, в долината на пакостника дол дойдоха на работа първите бригади. Започна голямата битка за построяване на язовир, за оползотворяване на стихийните води на „Сазлъ-дере“.

На този отговорен обект работиха с ентузиазъм и кооператори, и служители, и комсомолци.

Много пъти „Сазлъ-дере“ показваше неукротимия си нрав. Често водите му засипаха изкопите, а в една пролетна дъждовна нощ разбиха основите на язовирната стена.

Но кооператорите не падаха духом, те отстояха на бесния напор на „Сазлъ-дере“ и усилително им се увеличи успех — тази есен стената бе издигната.

През тия дни на обекта е особено оживено. Тежки машини — скрепери и булдозери довършват насипа на стената. В помощ са дошли и много кооператори. Работата не спира нито час. Механизаторите Стефан Недялков, Йордан Иванов и техните сменници работят денонощно със стремеж все по-скоро да завършат обекта. Есеперото ще бъдат заварени 1,800,000 кубически метра вода, която ще бъде достатъ-

на за напълването на 3,000-те декара площ — ниви и овошни градини.

Сега темпът на строителството все повече се повишава. Строителите — механизатори и кооператори от бригадата на Йордан Кундурджиев — са пред прага на победата. Издигната е по-голямата част на язовирната стена — 55,000 куб. м. насип.

Запазед, когато сушата жаже земята и слънцето загаря с огнения си дъх полето, от мощните помпи и канализации на язовира, стрелнали са на всички страни, водите на „Сазлъ-дере“ ще потекат и ще сроят плодородната земя за редост на безбровските кооператори.

Работата не спира

Зимата вече идва, а работата в кооперативното стопанство село Долна Оряховица не спира. Тракторите орат денонощно и вече пригряват последните декари дълбока оран. Някъде по възвишения бива има малки парчета недоизорана земя. Там тракторите не могат да работят, затова са отишли орачи, които още от смянало в село поднасят на хората. Бригадирите Т. Палов, П. Донева, и Йорд. Илиев нямат почивка. Най-голямо внимание те сега обръщат на есенниците, които като гъст зелен гъбер са покрили земята. Труд кипи и в зеленчуковите градини. Велика бригада е засяла по няколко парника шипки, които са поникнали и се развиват добре.

Д. Габровски, дописник

Люпилната работи

Добре работи колективът при люпилната на потребителската кооперация, в с. Ресен. От няколко дни инкубаторите отново заработиха. Колективът на люпилната, начело с технолога Елефтер Симеонов, заложила преди известно време първите за новия сезон 8.000 яйца. След няколко дни ще се излюпят и първите малки пилеца.

Ив. Денев, дописник

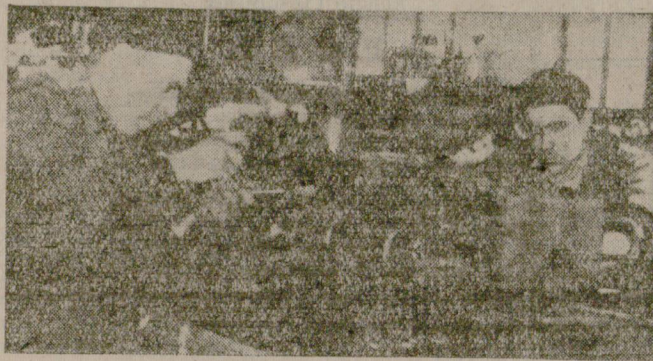
Драгановчани запесяват

Годиш наред водите на р. Янтра безмилостно заливаха зеленчуковите градини на кооперативното стопанство в с. Драганово. За да спрат нагубаната роля на водите, в неделя кооператорите и служители от селото подготвиха за запесяване 80 декара, от които 72 декара засадиха с тополи.

Друга група направи тераси върху площ от два декара на бивра край селото. Там ще бъдат засадени борчета.

П. КИРЧЕВ

При търновските механизатори

Отминаха трескавите работни дни за механизаторите от МТС — Търново. Един по един трактористите се завръщат от полето, прибират машините си в станове. В двора на станцията. Добре поработи тази година целият колектив. Месец преди завършване на годината той изпълни производствения си план и удържа на обещанието си да даде 50.000 декара мека оран повече.

Сега цялата припрана щелта на механизаторите се е пренесла в ремонтните работилници. Задачата е сериозна: машините трябва така да се ремонтират, че никога да не спира протегнатите работи на полето. За да се обезпечи бърз и качествен ремонт техническото ръководство на станцията се е погрижило от рано. Още месец — два преди приключване на работата на полето са наопадени необходимите резервни части, материали и инструменти. Главния инженер Рашков, заедно с началника на ремонтната работилница и бригадите механици уточниха кои машини от какъв ремонт се нуждаят и изготвиха план-график за поставянето и възстановяването на машините от работилницата. Създадени са две групи за ремонт на двигателите, две за ремонт на комбайните и върхалните и една група, осигури-

ваща коващите и електро-механичните работи.

Още в първите дни на работата между групите се разгоря интересна надпревара. Съревноваването се води по няколко показателя: качество на ремонта, процентно изпълнение на плана и култура на работното място. Голямо е съперничеството между групите на Лазар Иванов и Петко Гайдаров. Работата им е твърде отговорна. Основно да се прегледа и добре да се ремонтира двигателят, това означава да се вдъхне живот у стуканото тяло на огромната машина да се гарантира безупречна работа на трактора по обширните поля. Затова така внимателно работят майстор — монтьорът Лазар Иванов и монтьорът Косю Иванов (снимката горе), затуй загрижено и съсредоточено е лицето на младия стругар Иван Михайлов (снимката долу), който редовно преизпитва нормата си и заслужено е носител на званието „Най-добър в професията“. А тавана като тях в станцията са много. Затова ремонтът на машините е в график и качеството на работата — отлично. А това е главното сега за механизаторите от Търновската машинно-тракторна станция.

Текст: П. Димитрова

Снимки: М. Николов

НАШИЯТ РЕЙД

КОГАТО НЕ СЕ ИЗУЧАВА ПОТРЕБИТЕЛСКОТО ТЪРСЕНЕ

Със създаването на Окръжното търговско предприятие в сградата се обособиха търговски райони: Горнооряховски, Търновски, Павликениски, Свищовски, Еленски и Полско-Тръмбешки. Постоянна задача както на ОТП, така и на търговските клонове, е добре да проучват потребителските нужди и навреме да доставят необходимите стоки на населението. Затова търговските работници напират сили и умение, за да бъдат колкото се може по-полезни на потребителите.

Въпреки това в отделните търговски райони на окръга в едно или друго време се чувствуват липсата на някои стоки. Неотдавна в магазините на Свищов нямаше кибрит, в Търново сол и оцет. Когато Свищов е преиздаден със захарни изделия, в Горна Оряховица се чувствуваша нужда от тях. Получава се така, че често, вместо стоките да се придвижват към купувачите, то купувачите трябва да ходят от град на град, да търсят един или друг артикул.

Тези случаи ни накараха да направим проверка в Окръжното търговско предприятие — Горна Оряховица, да проследим как се изучава потребителското търсене, как в търговските райони се изпращат търсени стоки.

Четири отдела в предприятието направляват стоките в окръга: „Облекло и обувки“, „Хранителни стоки“, „Домашни потреби и железария“ и отдел „Децентрализиран фонд“, отговарящ и за стоките, доставяни от чужбина. От това как началниците на отделите, икономистите и стокоседите се организират работата си, как се поддържат връзки с търговските клонове, складовите и магазините, много зависи правилното разпределение на стоките.

Бърза да изгнем, че в почти всички отдели съществуват порочната практика стоките да се разпределят въз основа на плановия стокооборот. Например Еленски район има 7 процента от плановия стокооборот на окръга. Независимо, че дадената стока в този край се търси значително повече от другаде, клоът в Елена получава строго определените 7 процента.

Затова се достига до интересни случаи. В Полски Тръмбеш и Павликени почти никога не търси дамска есенция за мания. Но, понеже се робува на процента към търговските клонове, в тези населени места заминават и есенции. Поради този коренно погрешен метод на работа отделът „Хранителни стоки“ с началник Ради Стоянов допуска някои стоки от първа необходимост да липсват в някои райони на окръга. Дори една партида сапун са пране, доставен от ГДР, бе продадена само в един търговски район.

Клоновете в не малки случаи правят заявки за почти всички стоки. Заявките обаче „увисват във въздуха“, защото отделите в повечето случаи не се съобразяват с тях. От Горна Оряховица има искане за 1.100 м. габардини, от Свищов за 600 м. Горна Оряховица получава 1.500, а Свищов 450 м. Формалното поставяне при разрешаването на въпроса, как да се поставят отдел „Облекло и обувки“, не възпитават добре и търговските работници в клоновете. Онези, които дават неадекватни заявки, стават все повече. Например, клоът в Търново иска 30.000 жакетови одежди (очевидно много), а в Свищов 1.000 (!). Стоковедът Милко Ботев от Полски Тръмбеш пък иска 200 акордеона с 12 баса.

Такива случаи създават големи затруднения в отделите на Окръжното търговско предприятие. Затова оделата и други стоки са разпределени по един съвсем произволен начин. Види се, по тези причини някои отдели, като отделът „Домашни потреби и железария“, не изискват заявки от всички клонове. И нещо друго. Не малко стоки дълго престояват в складовите в Горна Оряховица. В

края на ноември е получен четири поплин, който се търси в магазините на окръга, а до 10 декември бе получен само от клоновете в Свищов и Търново. Много време престоя в складовите сатен — виосен и други стоки.

За отделни несподобки в работата на ОТП вина имат и онези производствени предприятия, които не изпълняват поръчките си. Така ТНП „Автопобеда“ в Лясковец отказва да произведе договорените подпопирани легени и корита, тенени за мед и свинска мас. Поръчките отказват и номарската фабрика в Буковец, производителната кооперация „Възход“ в Дебелец и други предприятия.

Явно е, че движението на стоките не бива повече така да става. Верната практика да се работи с проценти, което влияе и върху неизпълнението на годишния план, трябва да се премахне. Отделите на Окръжното търговско предприятие са длъжни да анализират отчетните материали, да следят редовно потребителското търсене да се съобразяват с конюнктурните особености. Редно е, не само заявките да се обсъждат, а когато се разпределят някои стоки, да се свикват представители на търговските клонове, да се обмисли общо въпроса.

Необходимо е по-големи грижи да се отделят за квалификацията и възпитанието на търговските кадри, за да се подобри изучаването и задоволяването на потребителското търсене. От търговските работници проявили груби грешки да се търси служебна отговорност.

Това ще допринесе за по-навременното придвижване на необходимите стоки от един район в друг, за по-добри резултати през 1961 година и няма да се обезпечават толкова много стоки, както става сега. И годишните планове ще се изпълняват.

Рейдова бригада:
Дим. ГЕОРГИЕВ
от отдела „Търговия и изкупуване“
при Окръжния народен съвет
Ст. БЕЛЧЕВ
от Окръжния профсъюз
на работниците от търговията
Ил. МАНЕВ
от в. „Борба“

Ремонтът на машините

Основната задача, която стои пред целия колектив на Машинно-тракторната станция в с. Ресен е ремонтът на машините. През есенно-зимния сезон ще бъдат ремонтирани 25 трактора, а на други 15 ще се направи технически преглед.

ПОПРАВЯНО — НЕДОПРАВЯНО

Отидох по работа при директора на Окръжното предприятие „Вторични суровини“ в Г. Оряховица др. Канушев. Заварих го да се суети край една печка. Като ме видя, той ядосано започна: „Бла да видиш каква работа са извършили вашите хора от тенекеджийската работилница! — мислейки, че аз работя в промкомбината. — Не дадохме две печки за поправка в работилницата на Градския промкомбинат и трябваше да заплатим 120 лв. Отледай и какви дали са добре ремонтирани!“

Наистина, лошо са поправени. Мазилката отстъпва се е напукнала и пада. След констатиране на лошата работа и от ръководителя на тенекеджийската работилница е обещано печките да се поправят отново. Но защо трябва да се губи двойно повече време, за ремонт?

Трудещите се искат всяка услуга да бъде качествена. Не бива да се пегни името на предприятието.

Ив. Джилов

Кратки вести

Презпътния годишния си план със 170 декара мека оран ктора тракторно-полевна бригада от с. Овча могила с бригадир Йордан Пенев. Себестоимостта на всеки декар мека оран е снижена с 11 стотинки. Богата реколта от тикви събраха кооператорите в ТКЗС „Пробив“ — с. Овча могила от земята за лично ползуване. Подсигурена е храна за животните от личното им стопанство, а над 27 тона плодородоха.

Средно от захарното пвекло в с. Бутово са получени по 4.500 кг — с 1.460 кг повече от минимална година. В пещата бригада добиват е най-висок — по шест тона от декар.

Високи добиви крмъно пвекло получи звеното на Ст. Георгиева от с. Г. Липница — по 9.500 кг от декар, звеното на М. Костандинова — по 8.100 кг от декар, а бригадата на Н. Парашкевов от неполивна площ получи по 7.400 кг от декар.

(По дански на П. Панев, К. Костандинов и М. Йорданова)

Хора от челяните редици

НЕСПОКОЙНО СЪРЦЕ

ВИДЯХ ГО

Път в мекелния цех на фабрика „Победа“, когато разговаряхме със секретаря на комсомолската организация Койчо Койчев. Койчо разказва за работата на своите другари с нескрита радост. Той поглежда към работното място на младия работник Цветко Чанов и широко усмивка засия на лицето му.

— Ето! — посочи той с очи — С Цветко се гордеем, добър младеж е той. Където го поставиш, работи така, сякаш много години все тази работа е вършил.

Това откровение на секретаря ме заинтересува и аз пожелах да чука нещо повече за младия човек, който упорито натискаше рендот и весело тананикаше някаква мелодия.

„Цветко се е родил в село Поликраище в семейството на Марин Чанов — градинар, разнесъл далече в Чехослования славата на българските зеленчуко-производители. Докато бил в основното училище, там всяко селско дете, през лятото той премятал шарената торбичка на рамо и отивал на полето — като с добитък, като в помощ на майка си. Дойде ли есента, тръгвал на училище и жадно поглъщал науката. Като завършил прогимназия, решил да постъпи в Техникума по дървообработване в Трявна. Искал занаят да научи, да прави мебели, които да украсява с резба и орнаменти. Скоро нахочилността и умение в практическите занятия станали достойни на неговите съученици и преподаватели. В чергите на моделите той влягал много умение. И досега той стои в Техникума, за да участва на трудолюбие и сериозно отношение към професията селските възпитаници на училището.

Като работел на машините той си мислел: не може ли да се преустрои. И ето, още ученик, става рационализатор. Предложението му за направила помощна машина е одобрено. А когато на училището била възложена задача да направи облицовка от резба на един стъх и хората.

Народната власт построи модерен мекелен завод. Запяха машините на новото предприятие „Победа“. Цветко беше един от щастливците, които заработиха в него. Започна изработката на първите мебели за външен пазар. Растяха процентите, а и хората.

от кабинетите на Кремъл в Москва, Цветко е един от активните участници в изпълнението на тази задача. Той влага не само умение, но и любов — оная любов, която никога не ще излезе между нашите два братски народа, защото тя се предава от поколение на поколение.

Наведен над книгата или над машината, Цветко е зает още от една мисъл — той обича музиката! И ето, започва да учи пиано, после и акордеон. Това не му пречи да овладява тънкости в професията, напротив, музиката разтваря още повече сърцата на неговите другари, които той често весели.

Така преминават ученическите години. Въоръжен със знания, пълен с енергия и младежки жар, нямащ предпазва професията във техниките кабинети и класни стаи, с диплом в ръка, Цветко застава на един от широките пътища на живота — не извистен, а сигурен прав път. Този път го отвежда до мекелното предприятие „Победа“.

Първите дни и месеци преминават в сивота за младия човек. Една мисъл настойчиво напирала в главата му: „Това ли са машините, техниката, за които учих толкова години? Как да приложа онова, което съм научил? Ще напусна! Но някакъв вътрешен глас го задържа. „На хубавото, на модерното всеки може, покажи с тези машини какво си способен да направиш!“ И Цветко решава — ще работи!

Восемте дни и месеци преминават в сивота за младия човек. Една мисъл настойчиво напирала в главата му: „Това ли са машините, техниката, за които учих толкова години? Как да приложа онова, което съм научил? Ще напусна! Но някакъв вътрешен глас го задържа. „На хубавото, на модерното всеки може, покажи с тези машини какво си способен да направиш!“ И Цветко решава — ще работи!

В Поликраищенския кооператив „Октомврийска победа“ е известна опитната телчарка в с. правда Марина Станкова Маринова. Тя вече шест години майчински се грижи за телетата до шестмесечна възраст.

Снимка: Н. Качаков

ЗА ПО-ДОБРА ОТЧЕТНОСТ

Счетоводните колективни бригади „Търговия“ при клоновете на Окръжното търговско предприятие в Свищов и Търново обменихме опит за подобряване на счетоводната работа. Разменени бяха мисли по повод съкращаване на счетоводната отчетност, провеждане на още по-строг режим на икономии, оперативност и гъвкавост, контрол и борба срещу разхищенията, както и опазване на стоково-материалните ценности.

На срещата за обмяна на опит присъстваха Иото Минилски, старши финансов ревизор при Министерството на вътрешната търговия — София. Той даде ценни препоръки за бъдещата работа на двата колектива.

Г. Стоянов

КУРС ПО ЗЕЛЕНЧУКОПРОИЗВОДСТВО

2. Производство на домати в обикновени оранжерии

К. ДЖАЛЕВ

— м. научен сътрудник в Олешитиния станиция по зеленчукови култури — Горна Оряховица

Сравнително слабо развито в ТКЗС е оранжерийното производство на зеленчуци. През тази година кооперативните стопанства са имали около 40 декара оранжерии, а по перспективния план за 1961 г. площта на оранжерии в ТКЗС трябва да се увеличи на 1.000 декара.

За оранжерийно производство на домати изключително се застъпва сортът „Заря х Комет“, който има по-едри и по-качествени плодове от „10 х Визон“, а по-слабо изресява.

Засяването на семената става през втората половина на октомври и посевни сандъчета, а по-нататък се прави една или две пикировки. Изискванията и грижите за разсада са сходни с тези при парниковото производство.

Грижи за доматите

На постоянно място в оранжерията доматите се засажда в края на декември. Площта се маркира на разстояние 70 на 50 см, а сега по опита на ДСП „Оранжерии“ се предлагат разстояния 80 на 30—40 см. За всяко растение се прави отделна копка, в която се поставя една лопата добре разложен тор, който се смесва с почвата.

Много важно е да се спазва точно температурният режим в оранжерията. При слънчево време температурата трябва да бъде 25—28 градуса, при облачно 18—20 градуса, а нощем 16—17 градуса. Проветряването следва да се извършва много редовно, за да се поддържа въздушната влага 60—85 на сто. По-голямата въздушна влажност благоприятства за развитието на опасни гъбни болести, влияе отрицателно върху процесите на опрашването и голяма част от цветовете изресяват.

Доматите в оранжерията се отглеждат едностъблено, като културенето се извършва много редовно. Кър-

шене се прави към 10—15 април, с оглед плодородието от последните съцветия на доматите в оранжерията да узреят преди започване масовите беритби на полето.

Превързването на доматите обикновено става към телена конструкция. Над всеки ред на височина 1,5 м се опъва хоризонтално тел, от който вертикално се спуска друг тел, привързан към забито до растението дървено колче. Към този вертикален тел се привързват доматовите растения.

Много по-икономично е вместо тел да се спуска към всяко растение канал или манила, като долният край се завързва в основата на растението или за дървено колче. С изравняването на доматените растения те се овиват леко към канала (манилата) и се придържат добре.

През всеки две седмици се извършва окопаване, като се прави и загъряне на растенията. Поливането до началото на плодоношението са редки. След започване на беритбите се полива по-често с хладка вода до 22—25 градуса. Поливането се извършва през първата половина на деня, за да може едновременно да се проветрят оранжерията.

Подхранване на растенията се прави през всеки 10—12 дни с торни поливки от минерални торове, торор шербет, а при влажна почва минералните торове не се разтварят предварително.

Концентрацията на торния разтвор трябва да е 1 на сто, например в 10 литра вода се разтварят 25 гр амониев нитрат, 50 гр суперфосфат и 25 гр калиев сулфат. Максимална концентрация на торения разтвор през периода на масовото плодоношение е 2 на сто.

Бързени, че доматите са самоопрашваща се култура, през зимните месеци — декември, януари и част от февруари, поради висока влажност на въздуха и понижените температури опрашването се затормозва и оттам се получава известен процент изресяване на цветовете. Затова през това време се препоръчва ръчно опрашване, което става лесно и богато се отплаща. От средата на февруари с настъпване на по-големи слънчеви дни изкуственото опрашване се преустановява, но до края на март се практикува редовно разклащане на растенията, което също допринася за по-добро опрашване.

Напоследък в чужбина и в нас се напират различни растителни вещества, в които се топят цветовете или се пръскат и така се получава по-добро плодородие. Резултатите са насърчителни и сигурно ще получат практическо приложение.

Реколтата от домати при оранжерийното производство се получава през март, април, май и юни. За задоволителни трябва да се считат добиви на 9—10 тона от декар.

— 2 —

ЛИТЕРАТУРА И ИЗКУСТВО

Славейче

Гостува ни

Дървеното Конче

Ангел КАРАЛИЧЕВ

На Нова година Маринчо получи от дядо си едно дървено конче.

На другия ден той се премени с най-новите си дрехи и тръгна по гости — да се похвалява с кончето си. Навсякъде го занесе. И на чичовия си Милко го показа.

Милко отсече:

— Нищо не струва твоето конче!

— Защо? — попита Маринчо докато.

— Защото не е жив. На мене, като порасна, стопанството ще ми подари един жив кон.

Но съседското момиче Радика си прехпа устните и едвам проговори:

— Блазе ти, Маринчо! Туй се казва подарък!

С дядо ходиха и в краварника. Маринчо поднесе кончето на теленката, тикна го между главите им, но те само го помисиха.

Подир пладне Маринчо се

ма да изгуби. На тръгване ще го намерим.

Туй се увлякоха в пързалката, че Маринчо забрави за кончето си. Когато се спуснаха за последен път — наоколо беше вече притъмняло. Нищо не се виждаше. Милко хвана Маринча с едната ръка, а с другата шейната.

— Утре, чичово, ще станем рано и ще дойдем за кончето. Вълците няма да го изядат, защото е дървено.

Но същата вечер, когато Маринчо подсмърчаше край огъня и мислеше за кончето, захвърлено в тъмнината, от краварника се прибра дядо Иван. Той беше минал по пряката пътека покрай пързалката и носеше кончето — цялото разнебитено.

— Къде го намери бе, дядо? — скочи Маринчо и захвана да го милва. — Ох, милкото конче!

Лъчезар СТАНЧЕВ

Писмо до Дядо Мраз

Хей, Дядо Мраз, със бял калпак, ела у нас, натрупаи сняг до всеки праг! Ела по мрак с елек по-як и бързокрак.

Аз бях слабък, дете — хлапак, но днес ам пак фасулец благ, млекце с каймак, чорба спанак, да стана чак голям юнак!

Хей, Дядо Мраз, със бял калпак, заслужих аз шейна и влак.

Васил Ив. СТОЯНОВ

Слънчо, Месечко и Звездички

Сутрин рано в небесата Слънчо греене и пече. Вечер бавно в тишината той към запад се свечее.

Месечко пък свети само. Крий се цели седем дни. Чудо прави той голямо, че лицето си мени.

Седем дни е половинка и към изток е рогаг. Седем дни е пак картинка, но рогагата са отзад.

А пък най-най го обичам той като е пълнолик и ръбе простирам, тичам да го милна в тоя миг.

Около му рой звездички трепчат, няма шум и звън, галят нашите очици да заспиме сладък сън.

Асен РАЗЦВЕТНИКОВ

ГАТАНКА

Бяла, бяла лехица, с черна, черна пшеница, жънем я с очите, мелиме я с главите и с храница богата храниме си душата. Що е то?

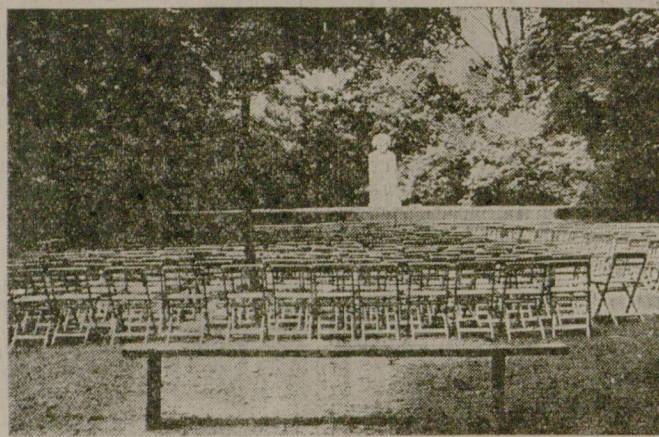
АБОНИРАТЕ СЕ ЗА „СЛАВЕЙЧЕ“

В „Славейче“ участвуват най-добрите писатели и художници. Освен хубави приказки, стихотворения, гатанки, загатки, малките читатели ще гледат в „Славейче“ два нови картинни романа: „Тъжлив Гошук“ и „Тайната на златните кубки“. Всеки абонат ще получи пет нови, интересни подаръка от германските деца, 10 книжки списание и библиотеката „Славейче“, 10 броя вестник „Весело славейче“ и многоцветна твърда папка.

Абонамент — 20 лева. Последен срок — 20 декември.

Лудвиг Ван Бетовен

(По случай 190 години от рождението му)

Това не е летен театър. В този кът на островчето сред изкуственото езеро на тогавашното графско имение в Мониторинг, край пътя от Будапеща за Балитон, се е уединявал и творил Бетовен. И сега в дивия графски дом, който е предвиден на Унгарския институт за царевици, е запазена обстановката, при която е творил знаменитият музикант, влюбен в едни от общите на графа. Тук Бетовен е създавал едни от най-хубавите си сонати.

Унгарската културна обществена ежесгодно отдава почит на големия творец. И този път в откритата „Бетовенова зала“ на островчето сред езерото се състоя голям симфоничен Бетовенов концерт пред повече от хиляди посетители от цяла Унгария.

Снимка и текст: Хр. Консулов

съвсем ново и почива на коренно различни принципи от туй наречените на времето си „галантин“. Той извлича от пианото нечуван до тогава звученост с оркестрална плътност при нова, своеобразна техника и поддържане. Тези обстоятелства на първо време разделят мненията за пианиста Бетовен. Не след дълго обаче критиката еднотонно го признава за „титан сред виенските пианисти“. Ночта едновременно с успехите на извършения идват и тези на композитора. Произведенията му се търсят навсякъде, издателите не преговарят, а направо приемат неговите условия.

Авторските концерти на Бетовен, наречени „музикални академии“, извикват огромни интерес и често се налага да бъдат повтаряни. Стига се до там, че на Бетовеновата музикална академия в голямата редутна

зала на Виена, на 29 ноември 1814 година се събират 6.000 слушатели. Но... успехите се редуват с тежки удари. Прогресиращата му, вече пълна глухота, и следващите едно след друго нещастия сред неговите най-близки.

Бетовен е на върха на своята слава (по това време той е не само най-уважаваната лич-

ност във Виена, но заедно с Гьоте и най-авторитетната фигура в културния живот на тогавашна Европа) и въпреки това той лично не е щастлив. Утеха и радост вечно търсещия му дух намира единствено в музиката, която за него е „по-висше откровение от всяко знание и мъдрост“. Той посрещна страданията с мъжество и твърдост и в тази борба се ражда и натрупа неговото обемисте и грандиозно по същина творчество.

В съзнанието на поколенията Бетовен блести предимно е ореола на велик майстор на инструменталните форми, по-специално — на сонатата, симфонията и струнния квартет.

Творческият талант на Бетовен чертае непрекъснато развитие и усъвършенстване от началото до края на неговата композиторска дейност. С всяка нова творба неговият гений крепне, мисълта му се задълбочава, а изразните и форми стават все по-широки и свободни. Неговото творчество обобщава целия опит на миналото и носи в зародиш развитието на бъдещето. То подготвя и рачиства пътя на идващите след него Шуберт, Шуман и Брамс, а също тъй на Берлиоз, Лист и Вагнер.

Бетовен остава до края на живота си във Виена. Днес там всичко, което е свързано с него, е превърнато в музейна светиня така, както е превърнат в малък храм-паметник на великия певец за свобода и братство между хората и мансардната стая във вътрешната къща на „Бонгасе № 20“.

Петър ЩАБЕКОВ

Христо ГОНЕВСКИ

ЕСЕН

На този свят всичко земята ни даде: гората — плещта небесната вис, ледата — по гъне фиданките млади, гълъбовата песен на ручей лъчист.

А дойде ли есен, със шепот лъната отронват се — плавно надолу летят; за всичко, което дължим на земята, дърветата сякаш банкноти броят.

Забележителен спектакъл

Ако понякога е трудно да се отчетат многообразието „за“ и „против“, то най-новата оперетна постановка на „Принцесата на цирка“ на Търновския театър заслужено живее рядък успех. Не само защото авторът е Е. Калман и защото „Принцесата на цирка“ е един шедьовър на неговата изцяло, струна с неподправен хумор оперетна музика.

Художественият колектив на театъра е постигнал един забележителен спектакъл, завладяващ с ярките и пълнокръвни образи, с живото и непринудено действие и, разбира се, с обаятелната си мелодия. Музикалната разработка е сполучлива и оркестърът под ръководството на Ставо Касабов е превърнал един привлекателен свят от мелодии, без ненужни „вагнеровски“ изменения, точно следвайки духа на автора. Красивата сентименталност, присъща изобщо за цялата виенска оперетна школа, допада, защото е здрава сентименталност, характерна за всички млади театри, сентименталност, която не старее.

Действието протича равномерно, без излишни фрагментарно разкъсване на фабулата и акцентирание. Може би тъй много поради това толкова неприятен често контраст между сценичното и вокалното изпълнение не е допуснат, говорната и вокалната техника са в съвкупно единство. Спектакълът много спечели с допълнителното включване на хорския филм като ярък завършек на диамантното, увличащо сценично развитие.

Отново фактически два състава представят популярната оперета на Калман и, въпреки, че е трудно и рисковано в изкуството хубавите и слабите страни да се обобщават в тематическо уравнение, ало-

дисментите на зрителите възнаграждават с успех всеки от тях. А те се отличават както своята натурел, тъй и по своята трактовка на образите. Радостно е, че режисьорът Недялко Ковачев е допуснал такава свобода и такава индивидуалност в артистичната изява.

Сложната роля на Люсиен Жерве — Мистър Х, който по автор предлага достатъчно ши-

роков диапазон за тълкуване, различно пресъздадена от артистите Димитър Жеков и Спас Бенков, но всеки с основание би могъл да защитава правилността на своето сценично претворение. Д. Жеков играе с голям артистичен темперамент и богат емоционален живот ролята на Жерве — човекът, страстно влюбен, не побоял се да поеме грънливия път на цирков артист, да пожертвува удобствата на охолния живот пред възможността да бъде по-близо до своята любовна. Обаче в артистичния си устрем Д. Жеков понякога надхвърля границите на основната авторска линия за героя. Още след първия контакт зрителът се пита: това ли е загадъчният Мистър Х, специален заштитен човек, слава с абсолютната си отчужденост, от околните, защото твърде открито авторът проявява възлюбването го чувствата. Затова пък Спас Бенков изгражда образа с определена съдържателност, с маската на мистериозния герой, но за жалост с известен схематизъм. Все пак Бенков равностойно компенсира някои сценични несвършенства с приятния тембър на

своя глас и леко вокално изпълнение. Безспорно Д. Жеков надвишава със сценичната си игра, а Спас Бенков е по-добър вокално.

Значителен сценичен и певчески успех има Ана Руменова в прелестния образ на Сюзана дьо Гранвил, съвсем непринудена, много жизнерадостна, с правдиво изразяване на различните психологически състояния, които тъй често се менят. Тъкмо тази пълнокръвност на образа оправдава някои волюнтаризми в осъществяването на авторския замысел. Анна Ковачева психологически по-правилно разкрива образа на младата жена, отегчена от всепреследващото натрапване на духовно признатие и усети благородни, които тъй сполучливо са осмисли. Но тъкмо тази съдържателност и пречи достатъчно живо да представи емоционалната и твърде екцентрична Сюзана дьо Гранвил на Калман.

Борислав Дойчев играе един напълно последователен образ, който добре се възприема от зрителите. Не неговият герой е твърде подмладен, твърде комичен. Може би поради това някои реплики не действуват със завладяваща комичност. А това е много отговорен образ, чрез който се бичуват и осмиват недъзите на загнилото старо общество.

Все същото различие в изграждането на образите се наблюдава и в останалите изпълнения. Ат. Въжаров придава преди всичко комичен облик на симпатичния и човечен цир-

ков клоун Пинели, докато Любен Гаджев опитва да представи психологическия живот на героя. Ат. Въжаров е все същият и в ярката комедийна роля на оберкелнера Пеликан. Тук този художествен рисунък допада и заедно с темпераментната и разпознавателна игра на Недялка Петкова, двамата неизменно предизвикват буря от продължителни аплодисменти. Успех е постигнала Н. Калмукова, създава жив, пластичен образ, а Радослав Цветков подкупва с искрено изразената наивност на Тони.

Впрочем, всички артисти и играта си допринасят за създаването на този забележителен спектакъл, който мнозина сравняват с постановките на Софийския музикален театър „Ст. Македонски“. Всеки артист, дори и в най-малката роля, играе с голям подем и голяма отговорност. Разбира се, специално внимание заслужава сполуката на хорския състав, разгледан богати възможности в едно пълно съзвучие, или пък успехът на балета.

Разнообразното използване на светлинните ефекти радва много. Едва ли могат да се посочат постановки, в които така сполучливо да са използвани богатите изразни възможности на светлинните петна и сенки, на разкрояването на сцената и различно подчертаване на декора за по-ефектно извяване на различните детайли на сценичното действие и вокалното изпълнение, както това е постигнато в „Принцесата на цирка“. Още може да се желае само за последното трето действие. Необходимо е това постижение да се затвърди, защото в много постановки светлинните ефекти се оставят на заден план и не раздвигат сценичното действие.

Д. ФИЛИПОВ

ОЧАКВАЙТЕ НОВИТЕ БЪЛГАРСКИ ФИЛМИ:

Краят на пътя

А бяхме млади

Стръмната пътека

Вятърната мелница

в „БОРБА“